

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/1219/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121304208
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121304208.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: D.. V. X., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/XXX, XXX XX Q., právne zastúpený: JUDr. Ambróz Motyka, advokát, Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 35 510 722, proti povinnému: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 697 270, o vymoženie pohľadávky vo výške 110 eur, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 35Ek/1219/2021 dňa 24.05.2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 27.04.2021, domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 110 eur, na základe exekučných titulov - rozsudok č. k. 6C/29/2018 - 413 vydaný Okresným súdom Svidník dňa 18.06.2020 a rozsudok č. k. 13Co/7/2021 - 530 vydaný Krajským súdom v Prešove dňa 30.03.2021 .

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 24.05.2021 uznesenie, ktorým návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženiu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 89,65 eur zamietol. V odôvodnení, za použitia ustanovení § 53 ods. 1, 3 písm. a), ods. 4, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1, § 199e Exekučného poriadku a § 9 ods. 1, § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), uviedol, že oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie vyčíslil trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava právneho zastúpenia a spísanie návrhu v nesprávnej výške 135,65 eur. Vyšší súdny úradník posúdil, že celková výška trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, ktorá patrí oprávnenému v súvislosti s podaným návrhom na vykonanie exekúcie, mala byť uplatnená vo výške 46 eur (2 x 8,30 eur + 2 x režijný paušál za rok 2021 vo výške 10,87 eur, t. j. 20,74 eur + DPH). Za tarifnú hodnotu, z ktorej sa určuje základná sadzba tarifnej odmeny advokáta podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky pritom považoval istinu, ktorá predstavuje sumu 110 eur, v dôsledku čoho základná sadzba tarifnej odmeny advokáta za 1 polovičný úkon právnej služby je 8,30 eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vyšší súdny úradník zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia (vrátane DPH) s Exekučným poriadkom, preto v súlade s § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia vo výške 89,65 eur zamietol.

3/ Proti rozhodnutiu podal oprávnený sťažnosť, v ktorej uviedol, že exekučný titul bol vydaný v konaní o ochranu osobnosti vo veci ochrany osobných údajov. V súdnom spore bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 110,00 eur. Na tento prípad je tarifná odmena exaktne normovaná v § 10 ods. 8 Vyhlášky, ktorý sa má uplatňovať nielen v základnom občianskoprávnom konaní (nachádzacie konanie), ale aj v konaní exekučnom (vykonávacom), ktoré naň nadväzuje. Nemožno akceptovať názor, že v exekučnom konaní nemá súd prihliadať na charakter predchádzajúceho konania, ktoré tvorí titul

pre výkon rozhodnutia, pretože Vyhláška prísne rozlišuje podstatu a charakter jednotlivých konaní a od nich odvodzuje výšku jednotlivých úkonov právnej služby (§ 10 ods. 8, § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky). Uviedol však, že omylom nelimitoval nárok na náhradu trov právneho zastúpenia výškou vymáhaného nároku v zmysle § 199e Exekučného poriadku.

4/ Vzhľadom ku skutočnosti, že advokát, ktorý je právnym zástupcom oprávneného, je platiteľom DPH, zvyšuje sa podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu. V predmetnej veci predstavuje 20 % DPH sumu 22,00 eur. Odmena právneho zástupcu vrátane DPH bola teda stanovená vo výške 132,00 eur (110 + 22). Za nesprávny považoval postup súdu, ktorý jeho návrh v časti zamietol, odvolávajúc sa na ust. § 199e prvá veta Exekučného poriadku. Ten odkazuje na § 9 až 14 Vyhlášky upravujúce tarifnú odmenu. Vyhlášku je však potrebné pri jej aplikácii uplatniť v celom jej rozsahu, vrátane ustanovenia § 18 ods. 3, ktoré odkazuje na zákon o dani z pridanej hodnoty. Advokát ako právny zástupca má nárok na plnú odmenu, ktorá pre neho vyplýva z príslušnej právnej úpravy, preto neexistuje žiaden rozumný dôvod, aby bol právny zástupca, ktorý je platiteľom DPH istým spôsobom "sankcionovaný" za to, že je platiteľom DPH vo forme zníženia jeho odmeny o DPH. Suma DPH je odvádzaná štátu a o túto sumu je preto nevyhnutné podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky odmenu a hotové výdavky (režijný paušál) navýšiť. Poukázal, že v rovnakých exekučných veciach iných oprávnených vedených na základe toho istého exekučného titulu už boli exekúcie vymožením trov ukončené (sp. zn. 38Ek/1202/2021, sp.zn. 49Ek/1210/2021, sp.zn. 48Ek/1211/2021), pričom exekučný súd nevychádzal z argumentácie uvedenej v napadnutom uznesení. V zmysle princípu predvídateľnosti súdnych rozhodnutí a práva legitímneho očakávania by mala byť súdna prax v takých veciach absolútne jednotná. Preto navrhol, aby sudca napadnuté uznesenie zrušil a aby bolo vydané poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie v časti trov oprávneného v celkovej výške s DPH 132,00 eur. Na záver poznamenal, že vymáhanú istinu 110,00 eur už povinný po začatí exekúcie dobrovoľne uhradil.

5/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

9/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

10/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

11/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

12/ Podstatou sťažnosti oprávneného je tvrdenie, že na určenie základnej sadzby tarifnej odmeny má byť aplikovaná tarifná hodnota upravená v ustanovení § 10 ods. 8 Vyhlášky, t.j. tarifná hodnota 2 000 eur. Takto vypočítaná základná sadzba tarifnej odmeny má byť ešte navýšená o DPH v zmysle ustanovenia § 18 ods. 3 predmetnej Vyhlášky, ktorá DPH má byť priznaná bez ohľadu na limit uvedený v § 199e Exekučného poriadku. Oprávnený teda trval na trovách vyčíslených v sume 132 eur. S uvedeným názorom však nemožno súhlasiť. Predmet exekúcie určuje samotný oprávnený svojim dispozitívnym úkonom - návrhom na vykonanie exekúcie. Podľa ustanovenia § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku je jednou z podstatných náležitostí návrhu na vykonanie exekúcie označenie vymáhaného nároku, ktorý oprávnený v tomto prípade jednoznačne vymedzil sumou 110 eur. Nárok znamená samostatné a vymáhateľné právo uplatniteľné v konaní pred súdom ako samostatný predmet konania. Na rozdiel od základného konania je možné v exekučnom konaní uplatňovať každý jeden súdom priznaný (judikovaný) nárok samostatným návrhom na vykonanie exekúcie. Je tomu tak práve preto, že ide o už súdom judikované nároky. Predmetom exekučného konania nie je totiž vec ani právo v takom ich zmysle, v akom sa uplatňujú v základnom súdnom konaní, v exekučnom konaní sa už nerieši spornosť nároku, ale nútene sa vymáha nárok, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté, resp. ktorý bol priznaný exekučným titulom. Medzi účastníkmi exekučného konania už nie je sporné, aké práva prináležia oprávnenému a aké záväzky má povinný voči oprávnenému.

13/ Za neopodstatnenú považoval sudca argumentáciu o charaktere základného konania, na ktoré nadväzuje toto exekučné konanie. Exekučné konanie je samostatným konaním, ktoré fakultatívne (len na návrh) nastupuje až po skončení základného konania. Hodnotu predmetu exekučného konania nie je možné v danom prípade stotožniť s hodnotou a charakterom sporového konania, a teda aplikovať ustanovenie § 10 ods. 8 Vyhlášky. Na účely určenia tarifnej hodnoty pre výpočet základnej sadzby tarifnej odmeny pre výpočet trov právneho zastúpenia oprávneného v tomto exekučnom konaní preto predmet exekučného konania (vyloženie peňažnej pohľadávky vo výške 110 eur) nie je možné stotožňovať s predmetom a s hodnotou sporového základného konania (náhrada nemajetkovej ujmy vo veciach ochrany osobných údajov), rozhodnutie z ktorého je podkladom pre exekúciu. V tomto exekučnom konaní je práve výška vymáhaného nároku relevantná pre určenie tarifnej hodnoty, za ktorú sa v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Vyhlášky považuje výslovné výška peňažného plnenia, na ktoré je exekučným titulom zaviazaný povinný. Za základ pre určenie tarifnej odmeny preto treba považovať nárok vymedzený v návrhu na vykonanie exekúcie v sume 110 eur, z ktorého odmena za jeden úkon právnej služby je 16,60 eur. Vyšší súdny úradník správne určil, že polovica z nej v zmysle ustanovenia § 13a ods. 2 písm. c/ Vyhlášky predstavuje 8,30 eur. Oprávnený má tak v zmysle ustanovenia § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 a § 199e Exekučného poriadku nárok na náhradu trov právneho zastúpenia do začatia exekúcie (§ 57 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku) v celkovej výške 46 eur (odmena 2 x 8,30 eur + 2 x režijný paušál 10,87 eur + 7,66 eur ako 20% DPH). Preto pokiaľ si oprávnený uplatnil viac (spolu 135,65 eur), vyšší súdny úradník jeho návrh v prevyšujúcej časti 89,65 eur (135,65 eur - 46 eur = 89,65 eur) správne zamietol.

14/ Vzhľadom k tomu, že súd rozhodol tak, že oprávnenému patrí nárok na náhradu trov exekučného konania len zo základu 110 eur v zmysle § 10 ods. 2 Vyhlášky, nebolo ďalej potrebné zaoberať sa jeho tvrdeniami vo vzťahu k priznaniu DPH, pretože takto určené trovy spĺňajú kritériá limitu uvedeného v § 199e Exekučného poriadku, vrátane 20% DPH podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky v celom jej rozsahu (20% zo sumy 38,34 eur = 7,66 eur).

15/ V súvislosti s námietkou, že v iných exekučných veciach vedených tunajším súdom pod sp. zn. 38Ek/1202/2021, sp. zn. 49Ek/1210/2021 a sp. zn. 48Ek/1211/2021 exekučný súd postupoval v rovnakých veciach inak, keď vydal poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie aj na trovy právneho zastúpenia v oprávneným uplatnenej výške vrátane DPH, už možno len dodať, že v uvedených veciach nedošlo k vydaniu rozhodnutia, ale iba k postupu vyššieho súdneho úradníka, voči ktorému prostriedok nápravy možný nie je (v zásade vydaniu poverenia môže namietať súdny exekútor), pričom súdu neprináleží polemizovať z akých dôvodov postupoval tak, že poverenie na vykonanie exekúcie vydal, nakoľko uvedený procesný postup vyšší súdny úradník neodôvodňuje. Na druhej strane však je možné poukázať, že obdobne ako v tomto prípade, postupoval exekučný súd aj v konaní vedenom pod sp. zn. 40Ek/1196/2021 alebo 67Ek/1260/2021, keď rovnako zamietol návrh na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného posúdiac, že základom, z ktorých mali byť trovy vypočítané, považoval

vymáhanú sumu 110 Eur. Preto postup súdu v oprávneným uvádzaných konaniach nemožno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax, a už vôbec nie najvyšších súdnych autorít v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP.

16/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody sudca o sťažnosti oprávneného rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, teda sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 35Ek/1219/2021 zo dňa 24.05.2021 zamietol podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (